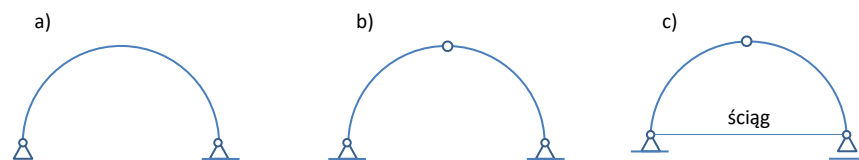
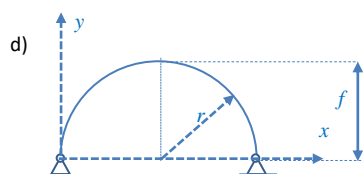

ŁUKI – wyznaczanie sił wewnętrznych

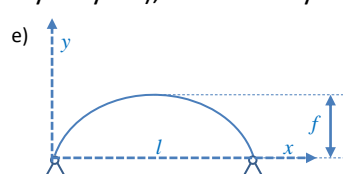
1. Łukiem nazywamy pręt zakrzywiony lub układ takich prętów.
2. Zależnie od sposobu podparcia **łuki statycznie wyznaczalne** mogą być:
 - swobodnie podparte rys. a),
 - trójprzegubowe, trójprzegubowe ze ściągiem rys. b), c),
 - wspornikowe

3. Rodzaj krzywizny, powoduje konieczność stosowania odmiennych zależności geometrycznych w odniesieniu do łuków kołowych rys. d), parabolicznych rys. e), sinusoidalnych i eliptycznych.

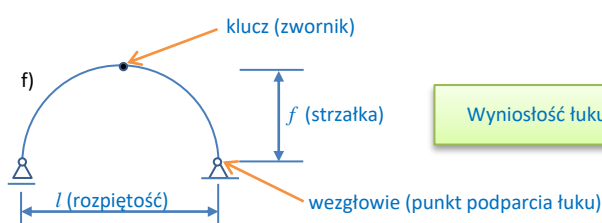

$$y = f - r + \sqrt{r^2 - (x - \frac{l}{2})^2} \text{ - równanie łuku kołowego}$$

$$y = \frac{4f}{l^2} x(l - x) \text{ - równanie łuku parabolicznego}$$

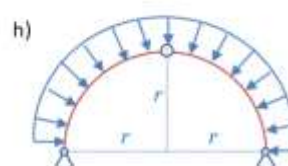
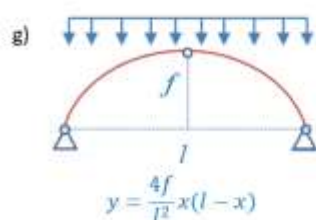
4. Elementy łuku rys. f).

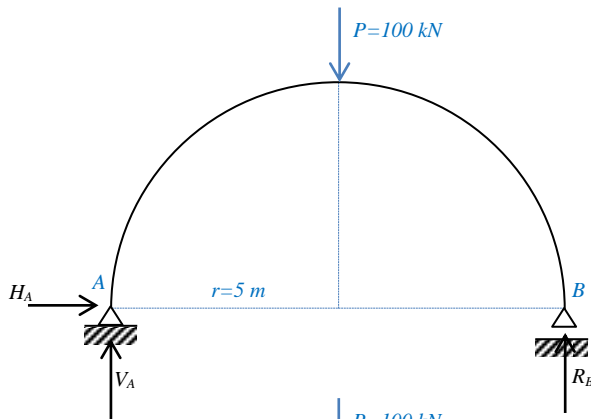
Wyniosłość łuku: łuki wyniosłe $\frac{f}{l} \geq \frac{1}{5}$; łuki płaskie $\frac{f}{l} < \frac{1}{5}$

5. Oś łuku, która umożliwia uzyskanie minimalnych wymiarów przekroju poprzecznego pręta łuku przy zadanym obciążeniu nazywana jest **racjonalną osią łuku**.
Można tak dobrać oś łuku, aby momenty M były równe zero. Najbardziej racjonalną osią łuku jest taka, w której występują tylko siły normalne (ściskające) $N < 0$.
Dzięki temu łuki, nawet o dużej rozpiętości, mogą być wykonywane (przy zapewnieniu nieprzesuwności podpór względem siebie) z materiałów kruchych (np. mur ceglany lub kamienny, beton niezbrojony).

Racjonalną osią łuku trójprzegubowego obciążonego równomiernie na całej długości w pionie jest **parabola drugiego stopnia** rys. g). Racjonalną osią łuku trójprzegubowego obciążonego na całej długości w kierunku prostopadłym do osi łuku jest **koło** rys h).

6. Obliczanie sił wewnętrznych w łuku kołowym.

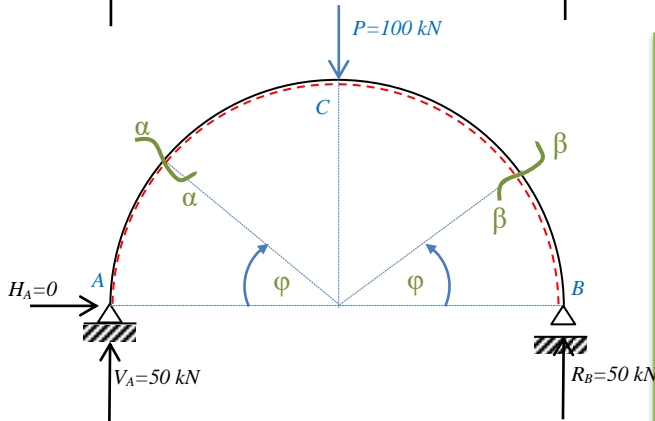

Obliczenie reakcji:

$$\sum F_x = 0 \rightarrow H_A = 0 \text{ kN}$$

$$\begin{aligned} \sum M_A = 0 &\rightarrow Pr - R_B 2r = 0 \\ 500 - 10R_B &= 0 \\ R_B &= 50 \text{ kN} \end{aligned}$$

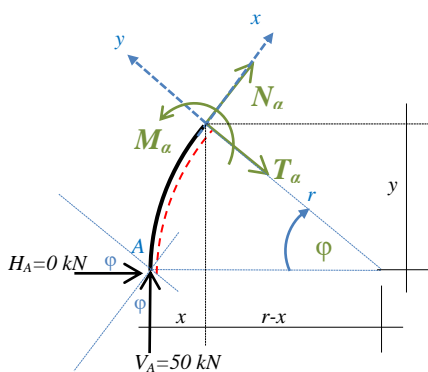
$$\begin{aligned} \sum F_y = 0 &\rightarrow V_A - P + R_B = 0 \\ V_A - 100 + 50 &= 0 \\ V_A &= 50 \text{ kN} \end{aligned}$$

Rysujemy „wyróżnione włókna” ----- (dla łuku mogą to być włókna wewnętrzne).

Wyznaczamy dla charakterystycznych przedziałów funkcje sił wewnętrznych. Dla tego łuku mamy 2 przedziały A-C i B-C. Wprowadzamy przekroje dla każdego przedziału α - α i β - β .

Położenie przedziału określone jest przez kąt φ , który zmienia się: dla przedziału A-C od 0 do 90° i dla przedziału B-C od 0 do 90° .

Funkcje sił wewnętrznych dla przedziału A-C:

- Rysujemy przedział A-C do przekroju normalnego α - α . Położenie przekroju opisujemy zmienną φ w zakresie $\rightarrow 0 \leq \varphi \leq 90^\circ$
- Rysujemy układ współrzędnych x, y w przekroju α - α .
- Oznaczamy kąt φ między reakcjami a osiami x i y .
- Ustalamy zależności między położeniem przekroju przez kąt φ a zmiennymi x i y :

$$\begin{aligned} \frac{r-x}{r} &= \cos\varphi \rightarrow x = r(1 - \cos\varphi) \\ \frac{y}{r} &= \sin\varphi \rightarrow y = r\sin\varphi \end{aligned}$$

- Funkcja siły normalnej:

$$\sum F_x = 0 \rightarrow N_\alpha + V_A \cos\varphi + H_A \sin\varphi = 0 \rightarrow N_\alpha = -50 \cdot \cos\varphi$$

Dla $\varphi = 0^\circ$; $N_\alpha = -50 \text{ kN}$

Dla $\varphi = 90^\circ$; $N_\alpha = 0 \text{ kN}$

- Funkcja siły poprzecznej:

$$\sum F_y = 0 \rightarrow -T_\alpha + V_A \sin\varphi - H_A \cos\varphi = 0 \rightarrow T_\alpha = 50 \cdot \sin\varphi$$

Dla $\varphi = 0^\circ$; $T_\alpha = 0 \text{ kN}$

Dla $\varphi = 90^\circ$; $T_\alpha = 50 \text{ kN}$

- Funkcja momentu zginającego:

$$\sum M_{\alpha-\alpha} = 0$$

$$-M_\alpha - H_A \cdot y + V_A \cdot x = 0 \rightarrow M_\alpha = 50x \text{ ponieważ } x = 5(1 - \cos\varphi) \text{ otrzymamy}$$

$$M_\alpha = 250(1 - \cos\varphi)$$

Dla $\varphi = 0^\circ$; $M_\alpha = 0 \text{ kNm}$

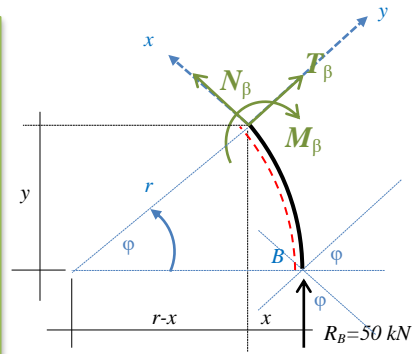
Dla $\varphi = 90^\circ$; $M_\alpha = 250 \text{ kNm} > 0$ rysujemy po stronie włókien wyróżnionych.

W celu dokładnego narysowania wykresów zaleca się ustalenie wartości sił przekrojowych np. co 15° .

Funkcje sił wewnętrznych dla przedziału B-C:

- Rysujemy przedział B-C do przekroju normalnego $\beta\text{-}\beta$. Położenie przekroju opisujemy zmienną φ w zakresie $0 \leq \varphi \leq 90^\circ$
- Rysujemy układ współrzędnych x, y w przekroju $\beta\text{-}\beta$.
- Oznaczamy kąt φ między reakcjami a osiami x i y .
- Zależności między położeniem przekroju przez kąt φ a zmiennymi x i y tak jak poprzednio wynoszą:

$$x = r(1 - \cos\varphi); \quad y = r\sin\varphi$$

- Funkcja siły normalnej:

$$\sum F_x = 0 \rightarrow N_\beta + R_B \cos\varphi = 0 \rightarrow N_\beta = -50 \cdot \cos\varphi$$

$$\text{Dla } \varphi = 0^\circ; N_\beta = -50 \text{ kN}$$

$$\text{Dla } \varphi = 90^\circ; N_\beta = 0 \text{ kN}$$

- Funkcja siły poprzecznej:

$$\sum F_y = 0 \rightarrow T_\beta + R_B \sin\varphi = 0 \rightarrow T_\beta = -50 \cdot \sin\varphi$$

$$\text{Dla } \varphi = 0^\circ; T_\beta = 0 \text{ kN}$$

$$\text{Dla } \varphi = 90^\circ; T_\beta = -50 \text{ kN}$$

- Funkcja momentu zginającego:

$$\sum M_{\beta-\beta} = 0$$

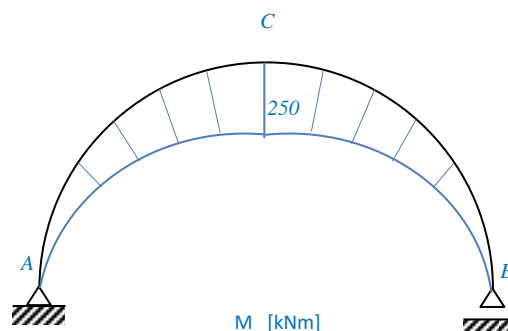
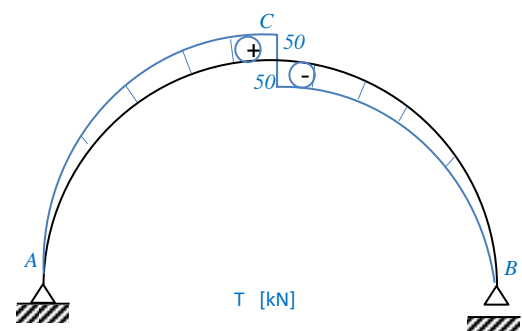
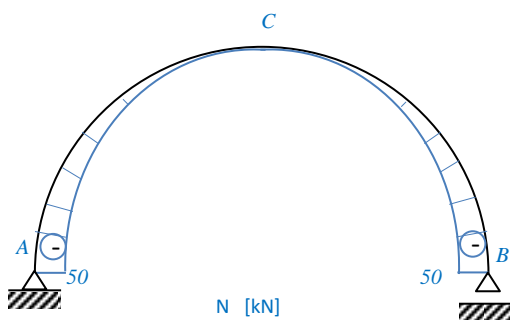
$$M_\beta - R_B \cdot x = 0 \rightarrow M_\beta = 50x \text{ ponieważ } x = 5(1 - \cos\varphi) \text{ otrzymamy}$$

$$M_\beta = 250(1 - \cos\varphi)$$

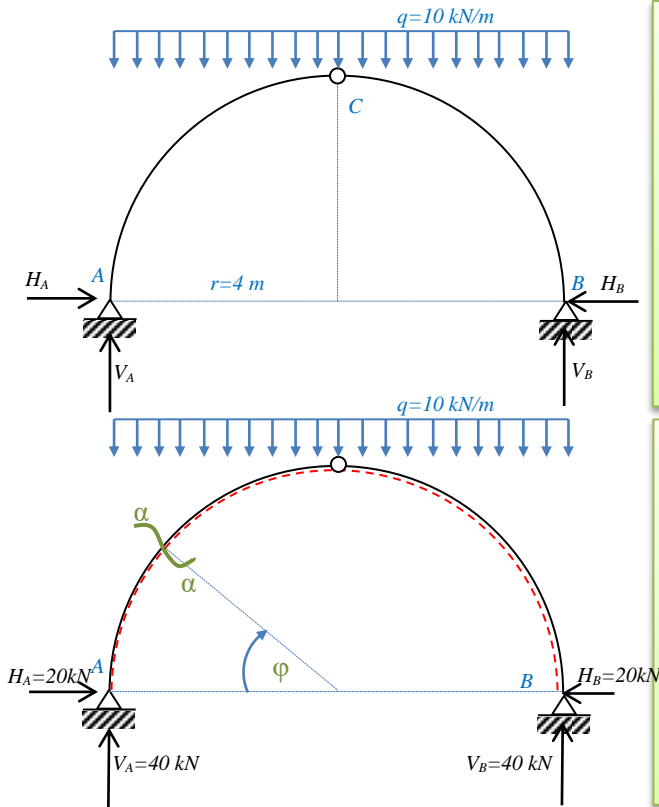
$$\text{Dla } \varphi = 0^\circ; M_\beta = 0 \text{ kNm}$$

$$\text{Dla } \varphi = 90^\circ; M_\beta = 250 \text{ kNm} > 0 \text{ rysujemy po stronie włókien wyróżnionych.}$$

W celu dokładnego narysowania wykresów zaleca się ustalenie wartości sił przekrojowych np. co 15° .

7. Obliczanie sił wewnętrznych w łuku kołowym trójprzegubowym równomiernie obciążonym.

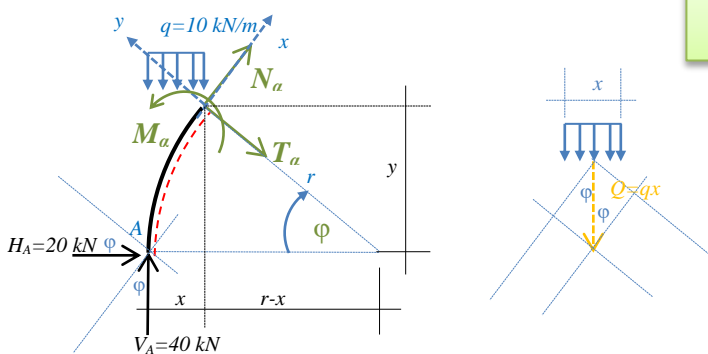

Obliczenie reakcji: W łukach trójprzegubowych obciążenie pionowe wywołuje powstanie poziomej reakcji zwanej ROZPOREM.

$$\begin{aligned} \sum M_A = 0 &\rightarrow q \cdot 2r \cdot r - V_B \cdot 2r = 0 \\ 320 - 8V_B &= 0 \\ V_B &= 40 \text{ kN} \\ \sum F_y = 0 &\rightarrow V_A - 2qr + V_B = 0 \\ V_A - 80 + 40 &= 0 \\ V_A &= 40 \text{ kN} \\ \sum M_C^P = 0 &\rightarrow qr \cdot \frac{r}{2} - V_B r + H_B r = 0 \\ H_B = 20 \text{ kN} \quad \sum F_x = 0 &\rightarrow H_A = 20 \text{ kN} \end{aligned}$$

Rysujemy „wyróżnione włókna” ----- (dla łuku mogą to być włókna wewnętrzne). Wyznaczamy dla charakterystycznych przedziałów funkcje sił wewnętrznych. Dla tego łuku mamy tylko 1 przedział A-B (przegub nie powoduje powstanie nowego przedziału). Wprowadzamy przekrój dla przedziału α - α . Położenie przedziału określone jest przez kąt φ , który zmienia się od 0 do 180° .

Zależności geometryczne:
 $x = r(1 - \cos\varphi) \quad y = r\sin\varphi$

Funkcje sił wewnętrznych dla przedziału A-B:

- Funkcja siły normalnej:

$$\sum F_x = 0 \rightarrow N_\alpha + V_A \cos\varphi + H_A \sin\varphi - qxcos\varphi = 0 \rightarrow N_\alpha = -20\sin\varphi - 40\cos^2\varphi$$

- Funkcja siły poprzecznej:

$$\sum F_y = 0 \rightarrow -T_\alpha + V_A \sin\varphi - H_A \cos\varphi - qx\sin\varphi = 0 \rightarrow T_\alpha = -20\cos\varphi + 40\sin\varphi\cos\varphi$$

- Funkcja momentu zginającego:

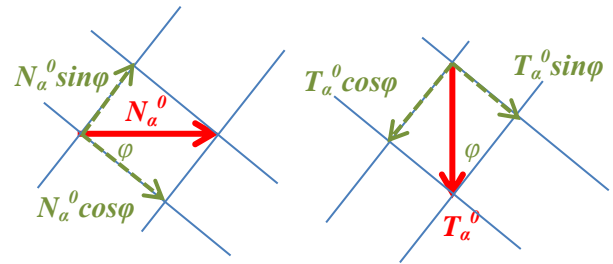
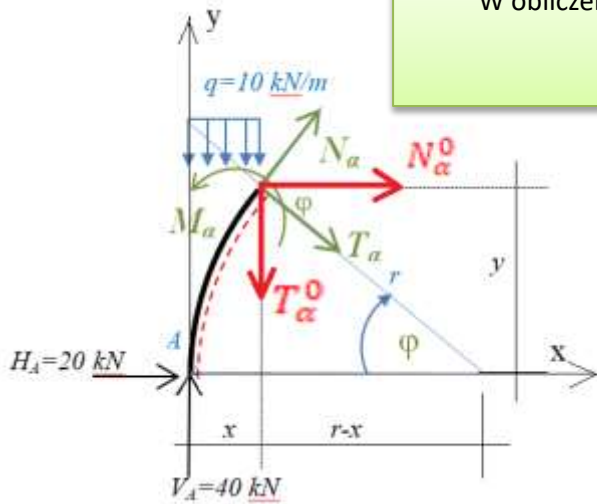
$$\begin{aligned} \sum M_{\alpha-\alpha} = 0 \\ -M_\alpha - H_A \cdot y + V_A \cdot x - \frac{qx^2}{2} = 0 \rightarrow M_\alpha = 80 - 80\sin\varphi - 80\cos^2\varphi \end{aligned}$$

Wartości sił przekrojowych dla poszczególnych kątów φ zebrano w tabeli 1.

W obliczeniach łuku kołowego wykorzystuje się również zależności:

$$N_{\alpha} = N_{\alpha}^0 \sin \varphi - T_{\alpha}^0 \cos \varphi$$

$$T_{\alpha} = N_{\alpha}^0 \cos \varphi + T_{\alpha}^0 \sin \varphi$$

Gdzie N_{α}^0 i T_{α}^0 oznaczają siłę normalną i poprzeczną obliczone jak dla poziomej belki (względem układu xy – patrz rysunek powyżej):

- Funkcja siły normalnej:

$$\sum F_x = 0 \rightarrow N_{\alpha}^0 + H_A = 0 \rightarrow N_{\alpha}^0 = -20$$

- Funkcja siły poprzecznej:

$$\sum F_y = 0 \rightarrow -T_{\alpha}^0 + V_A - qx = 0 \rightarrow T_{\alpha}^0 = 40 \cos \varphi$$

Uwzględniając zależności:

$$N_{\alpha} = N_{\alpha}^0 \sin \varphi - T_{\alpha}^0 \cos \varphi$$

$$T_{\alpha} = N_{\alpha}^0 \cos \varphi + T_{\alpha}^0 \sin \varphi$$

Otrzymamy:

$$N_{\alpha} = -20 \sin \varphi - 40 \cos^2 \varphi$$

$$T_{\alpha} = -20 \cos \varphi + 40 \sin \varphi \cos \varphi$$

Funkcję momentu wyznaczamy jak poprzednio:

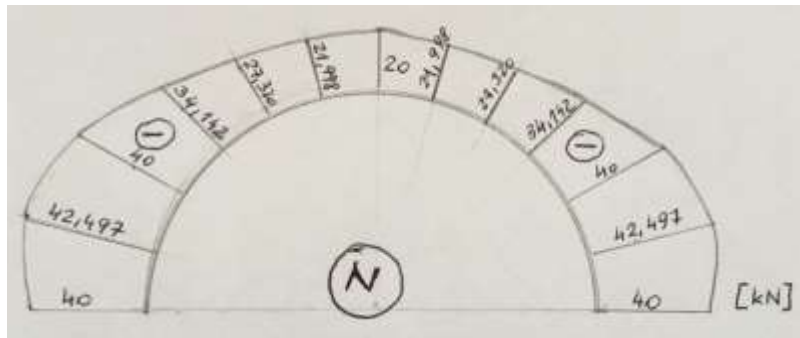
$$\sum M_{\alpha-\alpha} = 0$$

$$-M_{\alpha} - H_A \cdot y + V_A \cdot x - \frac{qx^2}{2} = 0$$

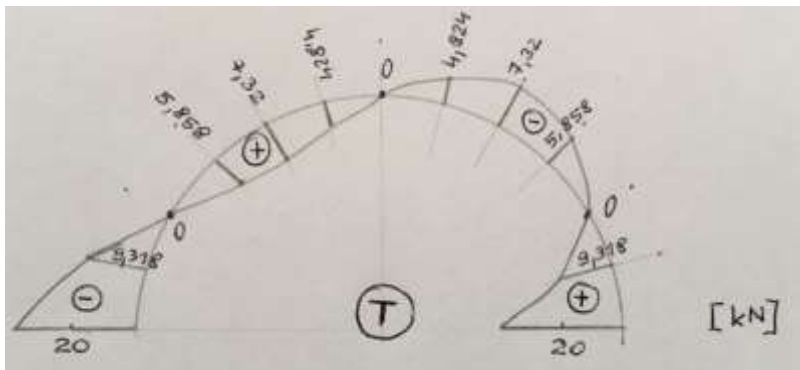
$$M_{\alpha} = 80 - 80 \sin \varphi - 80 \cos^2 \varphi$$

Tabela 1. Wartości sił przekrojowych zależnie od kąta φ :

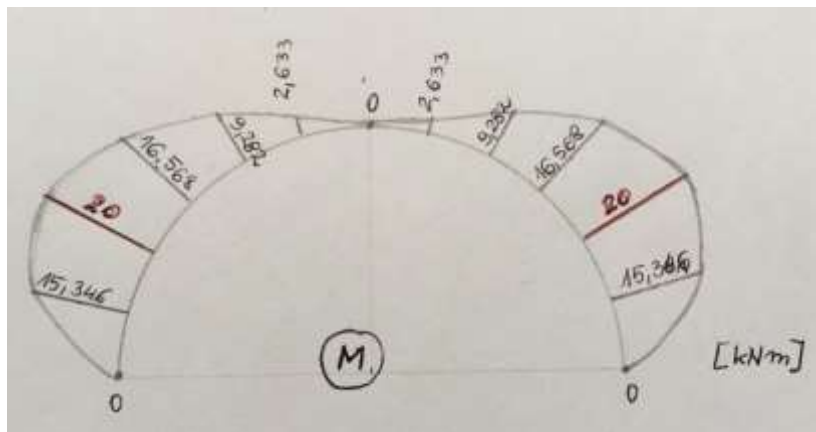
φ	0°	15°	30°	45°	60°	75°	90°	105°	120°	135°	150°	165°	180°
N_{α} [kN]	-40	-42,497	-40	-34,142	-27,320	-21,998	-20	-21,998	-27,320	-34,142	-40	-42,497	-40
T_{α} [kN]	-20	-9,318	0	5,858	7,320	4,824	0	-4,824	-7,320	-5,858	0	9,318	20
M_{α} [kNm]	0	-15,346	-20 ekstremum	-16,568	-9,282	-2,633	0 przełub!	-2,633	-9,282	-16,568	-20 ekstremum	-15,346	0

Wykres sił normalnych

Wykres sił poprzecznych

Wykres momentów zginających